

Люлько В. А.,
здобувач ступеня вищої освіти
бакалавра навчально-наукового
інституту № 3 Національної академії
внутрішніх справ
Науковий керівник:
кандидат юридичних наук, викладач
кафедри юридичної психології
Національної академії внутрішніх справ
Литвин В. В.

ПСИХОЛОГІЧНА ДОПОМОГА ЖЕРТВАМ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА

Домашнє насильство – діяння (дії або бездіяльність) фізичного, сексуального, психологічного або економічного насильства, що вчиняються в сім'ї чи в межах місця проживання або між родичами, або між колишнім чи теперішнім подружжям, або між іншими особами, які спільно проживають (проживали) однією сім'єю, але не перебувають (не перебували) у родинних відносинах чи у шлюбі між собою, незалежно від того, чи проживає (проживала) особа, яка вчинила домашнє насильство, у тому самому місці, що й постраждала особа, а також погрози вчинення таких діянь [4].

Психологічна допомога – область практичного застосування психології, орієнтована на підвищення соціально-психологічної компетентності людей і надання психологічної допомоги як окремії людині, так і групі чи організації [1].

Психологи надають допомогу постраждалим від домашнього насильства, допомагають вийти із складної життєвої ситуації, вирішити проблеми у спілкуванні з близькими, а також консультують дітей та підлітків [2].

Закон передбачає створення спеціалізованих служб, де надається психологічна допомога жертвам домашнього насильства. А саме - кризові центри для жертв насильства в сім'ї; центри медико-соціальної реабілітації жертв насильства в сім'ї.

Відповідно до стану жертви насильства, якій надається допомога, можна виділити такі види допомоги:

- I. Екстрена (невідкладна) допомога.
- II. Короткотермінові втручання.
- III. Тривалий психологічний супровід.

Суть короткотривалого втручання:

1. Дослідження проблеми:

А) Емоційне опрацювання. Це збирання інформації про проблеми з наданням переваги в першу чергу почуттям, а вже вдруге – оцінкам

В) Когнітивне опрацювання. Фактично, це намагання «визначити» запит на психологічну допомогу або, іншими словами, допомога клієнтові у постанові цілі, якої він прагне.

2. Визначення альтернатив і рішень. Це короткострокове втручання, необхідно зосередитися на тому, що можна зробити за обставин, що склалися [3].

Первинну співбесіду з жертвою насильства доцільно вибудовувати в такій послідовності:

1 крок. Консультант представляється клієнту, розповідає про свою роль і про ту допомогу, яку може надати.

2 крок. Він визнає тяжкість сталося.

3 крок. Він пропонує клієнту розповісти про все це, задаючи уточнюючі питання.

4 крок. Він допомагає клієнту висловити почуття, що виникли у зв'язку з насильством.

5 крок. Він пояснює, що багато людей, які пережили насильство, переживають подібні почуття і реакції.

6 крок. Він прояснює ситуацію насильства (дії до і під час насильства).

7 крок. Він пояснює, що відповідальність за насильство лежить тільки на кривдника.

8 крок. Він резюмує розповідь клієнта.

9 крок. Він допомагає визначити, що турбує клієнта найбільше і чим слід зайнятися в першу чергу.

10 крок. Спільно створюється план дій з вирішення проблем, викликаних насильством. Консультант пропонує можливі рішення.

11 крок. Консультант повинен посилити почуття контролю клієнта над своїм життям. Він пропонує подальшу допомогу і уточнює, хто з близьких і друзів може надати клієнту підтримку [5].

Отже, звичайно психологи не можуть надавати чітких інструкцій та настанов з покращення вашого життя. З вами вони обговорять проблеми та допоможуть знайти шляхи їх вирішення, покращити емоційний стан, а далі все залежить тільки від вас.

Список використаних джерел

1. Кочюнас, Римантас. Психологическое консультирование и групповая психотерапия. М.: Академический Проект, 2005. 464 с. (Gaudeamus). 5000 экз.
2. URL: <https://www.unicef.org/ukraine/stories/hot-lines>
3. URL: <http://moodle.socosvita.kiev.ua/moodledata/filedir/ce/04/ce0466e7482879d71431f657aad0c457bda5eb7c>.
4. URL: <https://legallawyer.com.ua/yurydychna-dumka/domashne-nasylstvo/>.
5. Малкіна-Пих І. Г. Гендерна терапія. Довідник практичного психолога, 2003.

Ляшенко Є. І.,

здобувач ступеня вищої освіти
бакалавра навчально-наукового
інституту № 2 Національної академії
внутрішніх справ

Науковий керівник:

викладач кафедри поліцейського права
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук **Горбач-
Кудря І. А.**

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ БАТЬКІВ ЗА ВЧИНЕННЯ ПРАВОПОРУШЕНЬ ДІТЬМИ, ПОВ'ЯЗАНИХ З НАСИЛЬСТВОМ

На сьогодні актуальною проблемою постає відповідальність малолітніх та неповнолітніх осіб за скоєння адміністративних та кримінальних правопорушень. Адже за певні діяння, які вчинили діти, відповідно до Кодексу України про адміністративне правопорушення (далі – КУпАП), покарання можуть нести батьки.

Метою доповіді є висвітлення проблеми, пов'язаної із настанням відповідальності малолітніх та неповнолітніх осіб за вчинення правопорушень, дослідження зарубіжного досвіду за напрямом.

Ст. 13 КУпАП закріплено, що до осіб віком від шістнадцяти до вісімнадцяти років, які вчинили адміністративні правопорушення, застосовуються заходи впливу, передбачені ст. 24¹ КУпАП [3]. Однак науковці скептично відносяться до